

เทศน์เช้า วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะนะ ตั้งใจฟังธรรมๆ ใจ ฟังธรรม สัจจะธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันเหนือโลกเหนือสงสาร คำว่า “เหนือโลกเหนือสงสาร” มันทำให้เราไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตายได้

แต่โดยธรรมชาติ โดยธรรมชาติของเราต้องเกิด ต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตาย ต้องเกิด ต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตาย การเกิด เกิดเพราะกรรมดีกรรมชั่ว กรรมดีกรรมชั่วเพราะการกระทำของเรา การกระทำ โลกนี้เจริญได้ เจริญได้เพราะน้ำมือของมนุษย์ มนุษย์เป็นผู้สร้าง

วันนี้วันแรงงานๆ แรงงานก็เป็นน้ำมือของมนุษย์ไง มนุษย์เป็นคนสร้างขึ้นมา มนุษย์เป็นคนสร้างขึ้นมา มนุษย์สร้างขึ้นมาด้วยอำนาจวาสนาของคน ด้วยอำนาจวาสนาด้วยบวกกับด้วยลบ

ถ้าด้วยบวก ด้วยบวกสร้างคุณงามความดีทั้งนั้น

ถ้าด้วยลบ ด้วยลบสร้างคุณงามความดีมา สุดท้ายแล้วเขาก็มาแย่งชิงกัน ทำลายโลก ล้างโลก

การล้างโลกๆ ล้างโลกเพราะการชิงดีชิงชั่ว เพราะอยากมีอำนาจบาตรใหญ่ เพราะต้องการเหยียบย่ำเขาทำลายเขา

แต่ถ้าเป็นคุณงามความดี คุณงามความดีของเรานะ เราทำขึ้นมาแล้วมันเป็นผลประโยชน์กับโลก เป็นผลประโยชน์กับโลกไง พระโพธิสัตว์ๆ สร้างคุณงามความดีมา สร้างคุณงามความดีมาไว้กับโลก แต่ผลที่มันตอบมาคืออำนาจวาสนาบาบมีในใจดวงนั้น

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาเกิดเป็นเจ้าชายสิทธัตถะ บาบมี ๑๐ ทศ บาบมี ๑๐ ทศสร้างบุญบาบมีมาเต็ม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ต้องสละลูกสละ

เมื่อย ต้องสละครอบครัวของตนๆ ถ้าจะตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาจะตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ได้สร้างมาๆ เห็นไหม

แรงงานๆ แรงงานทางโลก แรงงานทางโลกแรงงานทางวิทยาศาสตร์นี้

แรงงานทางธรรมๆ เจตนาดี ปราบปรามดี สร้างคุณงามความดี ด้วยคุณงามความดีอันนั้นจะเกิดอำนาจวาสนาในใจดวงนั้น ถ้าในใจดวงนั้นมีอำนาจวาสนาขึ้นมาสร้างแต่คุณงามความดี ทำคุณงามความดี

เวลาเราเกิดมาเกิด กรรมดีพามาเกิด มนุษย์สมบัติๆ ถ้าคนมีความดีมากกว่านี้ก็ไปเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม ถ้าทำชั่วร้ายก็ไปเกิดนรกอบเวจี แต่มันก็เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะๆ นี่ธรรมชาติ ธรรมชาติมันเปลี่ยนแปลง ธรรมชาติมันหมุนเวียน ธรรมชาติไม่มีอะไรสิ่งใดคงที่ มันแปรสภาพของมันไปตลอดเวลา สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง

สรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง แต่เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนเรื่องคุณงามความดีของเราๆ เราทำคุณงามความดีของเราเพื่อประโยชน์กับเราๆ

ใครจะซิงดีซิงชั่วมันเรื่องของเขา ใครจะซิงดีซิงเด่นมันเรื่องของเขา เราจะสร้างคุณงามความดี สร้างคุณงามความดี

เวลาเราอยู่กับครูบาอาจารย์ หลวงตาท่านพูดประจำ “ใครจะทำดีทำชั่วก็แล้วแต่มันเรื่องของเขา เรื่องของเขา เรื่องของเราทำคุณงามความดีไว้”

ใครจะซิงดีซิงชั่วมันเรื่องของเขา เรื่องของเขา เรื่องของเขา พอเรื่องของเขา เขาทำของเขา มาเวรกรรมของเขา แต่เวลาผลแล้วมันตอบสู่ใจดวงนั้นๆ ไง

แต่เราอยู่ในสังคม คนที่มีอำนาจเขาทำอะไรมันเดือดร้อนไปทั่วโลก เดือดร้อนไปทั้งประเทศ เดือดร้อนไปทั้งอำเภอ เดือดร้อนไปทั้งตำบล ถ้าคนคนนั้นมีอำนาจ

แต่ถ้าคนมีอำนาจเป็นผู้ที่เป็นจักรพรรดิ เป็นจักรพรรดิๆ ขุนนางแก้ว ขุนคลังแก้ว เขาสร้างคุณงามความดี แล้วเราก็อยากจะเกิดแต่สังคมที่ดีงามทั้งสิ้น เราจะเกิดมาอยากจะพบแต่คนดีๆ เราไม่ต้องการคนชั่วหรือ

แต่คนดีๆ มันก็เป็นคนดีเริ่มจากภายนอกใช้ไหม แต่ดูความคิดของเราสิ เดียวดีเดียวร้าย เดียวดีเดียวร้าย เวลามันดีขึ้นเพราะเรามีสติปัญญาใช้ไหม เราก็เท่าทันความคิดของเรา เวลามันเพลอไพลขึ้นไ่มันก็แลบมันก็แลบออกไป

อวิชชาคือความไม่รู้ในใจของเรา เพราะเราไม่รู้ใจ

ยิ่งแบบว่ารู้เท่าไม่ถึงการณ์ๆ ไม่รู้เลยนะนั่นนะ รู้เท่าไม่ถึงการณ์แล้วก็คิดว่าตัวเองเก่ง ตัวเองดีนะนะ ประรณาดีกกับคนอื่น ประรณาดีกกว่าเขา ประรณาดีกกว่าเขา เขามีสติปัญญา มากกว่านั้น เขาทำคุณงามความดีมากกว่านั้น

เห็นไหม ดูลิ เราพ่อแม่ก็อยากให้ลูกมีคู่มือครองเป็นความมั่นคงทางโลก แต่ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พรหมจรรย์ ดีกว่าๆ แต่พ่อแม่รับไม่ได้

พ่อแม่รับไม่ได้หรือ พ่อแม่ต้องให้เป็นฝั่งเป็นฝาเพื่อความมั่นคงของชีวิต

มั่นคงของชีวิต ดูข่าวสิ มันฆ่ากันตาย มันทำลายกันตาย ครอบครัวแตกแยกนั่นนะ

ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ การครองเรือนนี้แสนทุกข์แสนยาก การครองเรือน ครองเรือนคือการครองหัวใจของคน

หัวใจของเรามันก็แสนยากอยู่แล้ว สามภรรยาเกรงอกเกรงใจกัน สามภรรยานี้ถึงน้ำใจต่อกัน นี่หัวใจๆ หัวใจของเรา หัวใจดวงเดียวเราก็จะเอาไม่อยู่อยู่แล้ว แล้วยังหัวใจของเขานะ แต่ถ้ามีวาสนาอำนาจบารมีนะ เวลาฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนขึ้นมา ฝ่ายหนึ่งรุนแรงมา อีกฝ่ายหนึ่งเจียบ มันก็ผลัดกันไปนั่นนะ นี่ใจ การครองเรือนๆ ใจ

แต่ถ้าเป็นพรหมจรรย์ๆ ละ นี่พูดถึงถ้าสติปัญญาที่มันสูงส่ง สติปัญญาที่มันมีหลักการที่มากขึ้น แต่โลกรับรู้ได้หรือไม่ ถ้าโลกรับรู้ไม่ได้ รับรู้ไม่ได้เพราะใจเขายังไม่ละเอียดพอใจ ถ้าใจเขาละเอียดพอขึ้นมา งานภายในใจ

นี่งานภายนอกๆ วันแรงงานแห่งชาติ วันแรงงาน ถ้าวณกลับมาเห็นคุณประโยชน์ของมนุษย์ มนุษย์เป็นผู้สร้าง ถ้าสร้างขึ้นมา สร้างขึ้นมาแล้วสร้างขึ้นมาคุณงามความดี

แต่สร้างขึ้นมาคุณงามความดีแล้วก็ตีค่าเป็นธุรกิจ เป็นธุรกิจต้องคุ้มค่าๆ ทำอะไรต้องคุ้มค่า เราจะได้ผลประโยชน์อะไร

แต่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ ทำดีทั้งเหว ทั้งเหว ปิดทองกันพระ ทำความดีไม่ต้องให้ใครเห็น

ครูบาอาจารย์ของเรานะ ท่านประพฤติปฏิบัติของท่าน ท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน ท่านบอกให้คนเห็นไม่ได้ มันไม่ขลัง เวลามันขลังขึ้นมา เติมน้ำมัน นั่งสมาธิภาวนาของเรานะ

แต่ไปดูพระทั่วไปสิ มันอวดดิบอวดดี มันนั่งโชว์กัน ไอ้โฮ! มันจัดพิธีกรรมบ๊าบอคอแตก นั้นเรื่องโลกๆ ทั้งนั้นนะ

แต่ทำความดีไม่เป็นอย่างนั้นหรอก ความดีถ้าทำอย่างนั้นมันชื่นชม ถ้าเป็นพิธีกรรมไฉน เวลาพอไปอยู่คนเดียวคอตกละเลยนะ

อยู่คนเดียวให้ระวังความคิด

เวลามันอยู่มันคลุกมันคลีของมันนะ ไอ้โฮ! ล้อมหน้าล้อมหลัง ไอ้โฮ! ภาวนาดี ภาวนาสุดยอด แต่พอมันปลีกวิเวก ตายเลย ออกแยกไปอยู่คนเดียวมันคุ้มใจมันไม่ได้แล้ว นี่ไง เรื่องโลกๆ ทั้งนั้นนะ

ความดีที่ยิ่งไปกว่านี้ ความดีที่ยิ่งไปกว่านี้ที่เป็นความดีเป็นความจริง ถ้าความจริงขึ้นมา มันความดีในหัวใจดวงนี้ไง ถ้าหัวใจดวงนี้นะ มันชื่นมันชมของมัน เวลาทำความสงบของใจเข้ามา นี่แรงงานภายใน แรงงานธรรม

เวลาแรงงานธรรมของเรา เราทำขึ้นมา เวลากิเลสมันพุดขึ้นมา เอาให้มันอยู่ เอาให้มันได้

เวลาครูบาอาจารย์ท่านบอก ต้องเอาให้อยู่ ถ้าเอาไม่อยู่แล้วมันจะมีหนึ่ง มีสอง มีสาม

นี่มันก็เป็นทีนีสัยคน ถ้านิสัยคนที่เข้มแข็งนะ อะไรขึ้นมามันโผล่มาไม่ได้หรอก เราไม่ยอมไม่เชื่อฟังมัน มันชักเราไปไม่ได้ แล้วมันชักเราไปไม่ได้มันก็อาศัยใจ

นี่ไง เวลาอยู่กับครูบาอาจารย์ท่านบอกว่า อย่าให้คลุกคลีกัน อย่าให้ต่างๆ กัน

เขาบอกว่า ไม่ได้ มันไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์มันไม่เจริญงอกงาม ประชาธิปไตย เสี่ยงหนึ่งต้อง...

ไอ้ปัญญาอย่างนั้น ประชาธิปไตยๆ นะ เขายอมรับว่าเป็นความเลวน้อยที่สุด ความเลวน้อยที่สุดเพราะอะไร เพราะคนมีส่วนร่วม คนมีฝ่ายค้านมีการตรวจสอบกัน แต่มันเลวน้อยที่สุดเลวน้อยที่สุดมันเลวทั้งนั้นนะ

ผู้มีอำนาจถ้าเป็นธรรม ถ้าเป็นธรรม เราอยู่ที่ไหนก็ทำคุณงามความดีได้ ครูบาอาจารย์ของเรา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาสละราชสมบัติมา นั่งอยู่โคนต้นโพธิ์ เวลาทำอยู่คนเดียวเท่านั้นนะ ทำในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้วเป็นครูสอนสามโลกธาตุ

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน พระอานนทน์คร่ำครวญมาก “ดวงตาของโลกดับแล้ว ดวงตาของโลกดับแล้ว”

โลกทั้งโลกอาศัยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทั้งๆ ที่เวลามีพิษมีภัยขึ้นมาต่างๆ มีการขัดแย้งต่างๆ เสนอองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ช่วยเหลือเจือจาน ทำสิ่งต่างๆ นี่ดวงตาของโลก

ดวงตาของโลก ถ้าดวงตาของโลกมันดวงตาของใจ ถ้าดวงตาของใจมันเปิดแล้วขึ้นมาเป็นประโยชน์กับใจดวงนั้น ถ้าใจดวงนั้นทำคุณงามความดีทั้งเหว ไม่หวั่นไหวใดๆ ทั้งสิ้น

เรื่องโลกๆ ใครๆ ก็มี เจ็ดพันกว่าล้าน ไปแข่งอะไรกับมันเจ็ดพันกว่าล้าน เจ็ดพันกว่าล้านเราเป็นหนึ่งในตัวเอง แข่งอีกเจ็ดพันกว่าล้านคน เรื่องโลกๆ ไร้สาระ ตายเปล่า ตายทิ้งเปล่าๆ ไม่มีสิ่งใดเป็นคุณงามความดีเลยถ้าไม่ได้ทำคุณงามความดีในใจดวงนั้น

เราทำคุณงามความดีในใจดวงนั้น เราทำของเรา เวลาทำของเรานะ ทำดีทั้งเหวๆ ถ้ามันเป็นความจริงขึ้นมาได้ ทำทั้งเหวเพราะความดีเรามากเกินไป มันแบกรับไม่ไหว มันล้นบ่า ล้นการเก็บ เชฟเชฟเก็บไม่หมด ทั้งเหวหมดเลย ว่างเปล่า สบาย

โอ้ย! ทำคุณงามความดี เขาจะเห็นหรือไม่ เขาจะนับหน้าถือตาหรือไม่ เขาจะเชื่อเราหรือไม่

นี่หลวงตาท่านสอน ถ้ายังติดเรา ติดเราคืออีโก้ อยากดัง อยากใหญ่ อยากให้เขานับถือ อยากให้เขาเชื่อถือ เฮ้ย! เขารู้จักกูหรือเปล่าวะ เฮ้ย! เขารู้จักเราไหม ติดเราไง พอติดเราขึ้นมาก็ตายใจ จะทำอะไรก็ต้อง โอ้โฮ! ถ้ากลัวยังไม่มาทำอะไรไม่ได้ ถ้ากลัวยามาแล้ว โอ้โฮ! พรึบพรึบเลย ฉันทอาชาไนย ฉันทสุดยอด ถ้ากลัวยามาแล้ว ถ้ากลัวยังไม่มาทำอะไรไม่ได้ละ

ติดเรา จะไปติดทำไม คุณงามความดียิ่งทำยิ่งมีคุณค่าๆ ปฏิภาณ มั่นบริสุทธิผุดผ่องของมันนะ ถ้ามันมีความบริสุทธิผุดผ่อง มันมีคุณค่าในตัวของมันเอง ทองคำมันอยู่ที่ไหนมันก็มีค่าในตัวทองคำนั้นนะ

ทองคำไม่มีขึ้นมา เราทำงานเกือบเป็นเกือบตายขึ้นมาก็หาเงินไปซื้อทองคำกันนี้ไง อยากได้ทองคำกัน อยากมีเครื่องประดับกัน แล้วเครื่องประดับเราก็กหาไม่ได้ มันมีระบบเศรษฐกิจขึ้นมา เราก็ทำหน้าที่การงานของเราแอบเหงื่อต่างน้ำขึ้นมาเก็บหอมรอมริบขึ้นมา แล้วก็ไปซื้อแสวงหามาเป็นเครื่องประดับของเรา ทองคำ แล้วตัวมันล่ะ ตัวมัน มันอยู่ในดิน ไปขุดมันมา มันไม่รู้เรื่องเลยนะ มันอยู่ในดิน อยู่ในเหมืองนั่นนะ ไปขุดไปเอามันมา เอามันมาแล้วก็มาตีค่ากันสมมุติขึ้นมา ของใครดีกว่าของใคร ของใครมากกว่าของใคร

แต่ถ้าความจริงนะ ความจริงคือความจริง

แรงงาน แรงงานเราก็กทำ คน สิ่งมีชีวิตต้องอาศัยปัจจัยเครื่องอาศัย ถ้าปัจจัยเครื่องอาศัยนะ เราเลือกหน้าที่สิ่งใด

หน้าที่ของฆราวาส ฆราวาสธรรม เราก็กทำหน้าที่การงานของเราเพื่อปัจจัยเครื่องอาศัย มีเวลาแล้วเราก็กฝึกหัดภาวนาของเราไป

งานภายนอกและงานภายใน

งานภายนอกเราก็ต้องดำรงชีพของเรา

งานภายในหัวใจ งานภายในของเรา หัวใจของเราดูแลรักษามันให้ดี การดูแลรักษา ขึ้นมาก็มีสติ สติ สติในการนอนระลึกถึงใจของตน ไม่ใช่ตัว ส.เสื่อ ต.เต่า สระอิ นันมันตำรา มัน ชื่อ

สิ่งต่างๆ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นแนวทาง นี่ไง ธรรมและวินัย มันเป็นชื่อๆ ทั้งนั้นนะ สิ่งที่เป็นจริงๆ คือเป็นในใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำแล้ว ประสบความสำเร็จแล้วถึงได้บัญญัติขึ้นมา

บัญญัติขึ้นมาเราก็ไปศึกษามา ศึกษามาก็ได้ชื่อๆ ทั้งนั้น ถ้าเวลาจะรักษาขึ้นมา ถ้ามีสติ สติก็มีความระลึกถึง ระลึกถึงอะไร ระลึกถึงจิตของเรา ระลึกถึง ถ้าระลึกอารมณ์ อารมณ์ก็อยู่ ภายนอก รับรู้จิตของเรา รับรู้จิตของเรา จิตก่อนมันสวดย ก่อนมันคิดอีกต่างหาก

มันคิด มันคิดอะไรขึ้นมา ที่มันคิดมันเอาอะไรไปคิด มันตายแล้วเอาอะไรไปคิดถ้าไม่มี จิต เพราะจิตมันไปคิด พอจิตไปคิดขึ้นมา แล้วถ้ามีสติปัญญาเท่าทันมัน เห็นไหม นี่ไง งาน ภายใน งานภายในมันเร็วกว่างานภายนอกอีก

ภายนอกอาบเหงื่อต่างน้ำทำอะไรก็ได้ จับมานั่งสมาธินี้เกือบเป็นเกือบตายมันนั่งไม่ได้ เวลาทำงานบนนะ โอ้โฮ! เหนื่อยมาก ให้นั่งเฉยๆ ก็ไม่ได้นะ

ถ้านั่งเฉยๆ นั่งเฉยๆ งานภายในๆ ใจ ถ้างานภายในมันสำเร็จของมัน มันก็เป็นประโยชน์ กับมันไง ถ้าเป็นประโยชน์กับมัน ปัจจัตตัง สันติภูริโก มีใครรองรับ

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าผู้ที่ปฏิบัติยังไม่พยากรณ์ฯ ไม่พยากรณ์ เพราะเขาไม่มีอยู่จริงของเขา แต่เวลาที่เขาเป็นจริงของเขา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พยากรณ์ฯ พยากรณ์ก็ว่าจริงหรือไม่จริงเท่านั้นเอง แต่การกระทำของเขาเป็นการกระทำของเขา ขึ้นมา

นี่ก็เหมือนกัน เราทำหน้าที่การงานของเราก็ทำหน้าที่การงานของเรา เราทำของเรา ถ้า เรามีสติปัญญานะ สติปัญญา เกิดเป็นคนมันต้องมีหน้าที่การงานทั้งนั้นนะ เขาชื่นชมคนที่ มี ผลงาน ผลงานที่ดีงามด้วย ผลงานที่เป็นประโยชน์ด้วย นั่นผลงานของเขา

แล้วถ้าเรามีผลงานของเรา เวลาเรานั่งสมาธิภาวนาในห้องพระของเรามีใครรู้ด้วยเห็นด้วย แต่สิ่งที่รู้คือปัจจัยตัดตั้ง สันติปฏิฐานโก คือใจเรารู้ ความลับไม่มีในโลก

ความลับไม่มีในโลก ใจเรามันรู้ก่อน เวลามันทุกข์ มันทุกข์เกือบเป็นเกือบตาย เวลานั้นสมาธิภาวนาขึ้นมามันเจ็บปวดขึ้นมา มันเจ็บปวดเกือบเป็นเกือบตาย

ถ้าใครมีสติปัญญาจะสู้กับมันๆ ยิ่งสู้กับมันเท่าไรนะ ยิ่งเจ็บปวดสองเท่าสามเท่า เพราะอะไร เพราะกิเลสมันยุมันเหยไ้

แต่เวลาถ้าเราปล่อย ปล่อยมันเป็นสัจจะความจริงใจ ไม่ต้องการสิ่งใดทั้งสิ้น ทำบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตั้งสติของเราไว้ กำหนดพุทโธของเราไว้ เวลาจิตมันลงๆ ขึ้นมา ความสุขๆ ปัจจัยตัดตั้ง สันติปฏิฐานโก ความสุขในใจของเรา นี่พอทำประสบความสำเร็จใจ สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี เรามีอำนาจวาสนาขึ้นมามากขึ้นสู่วิปัสสนาใจ

ถ้าจิตมันไม่สงบ จิตมันไม่ยกขึ้นสู่วิปัสสนา สติปฏิฐาน ๔ เอามาจากไหน

เวลาบอกว่า สติปฏิฐาน ๔ สติปฏิฐาน ๔ ก็เหมือนสติ สติก็ชื่อสติไง ส.เสื่อ ต.เต่า สระอิ

นี่ก็เหมือนกัน สติปฏิฐาน ๔ ก็กายานุปัสสนา เวทนานุปัสสนา จิตตานุปัสสนา ธัมมานุปัสสนา นั่นสติปฏิฐาน ๔...ไ้ไ้มันทนท่ง มึงทนตำรามาทูตให้กูฟัง แล้วความจริงอยู่ไหน ความจริงอยู่ไหนเพราะทำไมเป็น เพราะมันไม่รู้ไ้

คนที่ไม่เคยกินไอติมไม่รู้จักไอติมอร่อยขนาดไหน คนที่ไม่เคยเห็นสติปฏิฐาน ๔ ไม่เคยรู้จักสติปฏิฐาน ๔ แล้วมันพูดสติปฏิฐาน ๔ ผิดหมดเพราะมันไม่เคยเห็นสติปฏิฐาน ๔ ตามความเป็นจริง

คนที่ไม่เคยกินไอติมไม่รู้ว่ไอติมอร่อยนะเว้ย แต่ถ้ามันเคยกินไอติมแล้วนะ กินแล้ว รู้หมดพอไอติมมาก็คือไอติมมา แต่ไอติมนี้มีรสन्नรสन्न เดียวนี้เขาพัฒนาขึ้นมา เขาผสมกันรสชาติดี ขึ้นๆ แต่มันก็คือไอติม

นี่ไง ถ้ามันรู้จริง ๆ ถ้าจิตสงบแล้วยกขึ้นสู่วิปัสสนาฯ ถ้ามันยกขึ้นสู่วิปัสสนาของมัน มันรู้ความจริงของมันเป็นขึ้นมา นี่ปัจจุตัง สันติภูมิจิโก นี่สัจธรรม นี่ไง งานภายใน งานของบุรุษ อาชาไนย งานของชาวพุทธที่เราจะค้นคว้าแสวงหากันให้เป็นความดีขึ้นมา

แล้วไม่ต้องไปตีโพยตีพาย ไม่ต้องไปอ่อนวอนอดอดอ่อนขอจากใคร เกิดขึ้นมาจากจิตของเราทั้งสิ้น เวลาเกิดเวลาตาย ใครมาเกิดมาตายกับเรา พ่อแม่มีเพศสัมพันธ์ เวลาปฏิสนธิจิตมันลงสู่ครรภ์ ไปยุ่งกับใคร

พ่อแม่มีเพศสัมพันธ์ ปฏิสนธิจิตมันลงสู่จิตลงสู่ไข่ใบนั้น ใครมาบังคับให้มันเกิด ใครเป็นคนดูแลมัน ใครต้องการให้ได้สมาธิปรารถนาถ้ามันไม่ใช่เวรไม่ใช่กรรมอันนั้น เพราะมันมีเวรมีกรรมอันนั้น เห็นไหม

แล้วถ้าเวลาจิตมันไม่สงบ จิตมันไม่สงบเข้าสู่สมาธิมันใครจะไปแก้

พอเกิดขึ้นมาเป็นคนขึ้นมาก็มีธาตุ ๔ และขันธ์ ๕ มีความรู้สึกนึกคิด ก็เอาความรู้สึกนึกคิดนี้มาไม่อดกันไง สติก็ ส.เสื่อ ต.เต่า สระอิ สติปัฏฐาน ๔ ก็ท่องแจ้วๆ เลย ไม่มีอยู่จริงหรอก เพราะพวกมันมันไม่เคยกินไอติม แล้วไม่มีสัจจะความจริงในใจทั้งสิ้น

ถ้ามีอยู่จริง ครูบาอาจารย์เราท่านเป็นจริง สติปัฏฐาน ๔ ก็คือสติปัฏฐาน ๔ เป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องดีงาม แต่ต้องให้มันเป็นจริง เพราะเป็นจริงมันคืออะไร

มันจริงขึ้นมาอะ กินไอติมมันมีรสหวาน มันมีรสชาติของมันนะ จิตถ้ามันเห็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง เฮ้ย! เอ็งไม่เคารพธรรมเลยหรือวะ เอ็งไม่เคารพคุณธรรมในใจของเอ็งเลย หรือ สิ่งที่เอ็งรู้เอ็งเห็นขึ้นมาในใจมันมีค่าขนาดไหน

เพราะถ้ามันมีสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง มันเห็นความจริงแล้ว มันมีคุณค่าขึ้นมาแล้วมันเคารพธรรมและวินัย

ไฉนเวลาพูดถึงสติปัฏฐาน ๔ แต่พฤติกรรมมันเลวอย่างกับหมา เลวยิ่งกว่าหมา มันเอาสติปัฏฐาน ๔ มาจากไหน

ถ้าเป็นสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริง เคารพธรรมและวินัยใน ธรรมและวินัยเป็น ศาสดาของเราใน หลวงตาท่านชื่นชมมาก ท่านพูดบ่อย ไม่เหยียบหัวพระพุทธเจ้า

คือเคารพธรรมและวินัย เคารพสิ่งที่พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้ทั้งสิ้น ถ้าเรามีศรัทธาจะมีความ จริง ถ้าคนไม่เคารพพ่อแม่เป็นคนได้ไหม ถ้าคนไม่เคารพธรรมและวินัย บวชเป็นพระไม่เคารพ ศาสดา ไม่เคารพธรรมและวินัยที่เป็นศาสดาของเรา มันควรเป็นพระอยู่ไหม

ถ้ามันมีสติปัฏฐาน ๔ ตามความเป็นจริงที่มันรู้จริงนะ มันเคยกินไอดิม

อันนี้มันไม่เคยกิน มันเลยไม่รู้จักไอดิมรสชาติอย่างไร แล้วอยู่ที่มันจะบ้ำไบของมันไป ตามแต่ความบ้ำมันจะเกิดขึ้น แล้วมันก็บ้ำประจำโลกอยู่อย่างนี้ เอวัง